

Чл. 197.) Фырата, умаленietо и развалата, които произхождатъ отъ собственныя недостатъкъ на стоката, и тщетытъ, които происичатъ отъ дѣяніята и недостатъците на ступанытъ, на лицата които зематъ подъ наемъ или на на товарачитъ, не са считать въ тяжесть на обезбѣдителитъ.

Чл. 198.) Обезбѣдителътъ не отговаря за морска измама, и за други престъпления и недостатъци на корабленачалника и на дружината му, освѣнь ако има противно условие.

Ако обезбѣжденietо са касае до корабя, а корабленачалникътъ е ступанинъ на цѣлъя или на една част отъ него, противното условие е недѣйствително колкото за принадлежащата му част.

Чл. 199.) Обезбѣдителътъ не подлежи подъ заплащането на правата за водянъто на корабя, за влаченъето му отъ други и за калаузлука, нито подъ никое друго даждie, което са относя до корабя или до стокытъ, освѣнь по высша сила.

Чл. 200.) Въ обезбѣдителния записъ трѣба да са забѣлѣжватъ стокытъ, които естествено подлежатъ на особенна развали или на умаленіе, какъто сѫ хранятъ или солта, и които подлежатъ на теченье; друго яче, обезбѣдителитъ не сѫ отговорни за повредата или за изгубата, която са би случила на тѣзи произведения, освѣнь ако обезбѣженитъ не е знаилъ вида на товара, когато са е подписанъ обезбѣдителниятъ записъ.

Чл. 201.) Ако обезбѣжденietо са касае до стокытъ на отливаньето и влуваньето, а корабътъ, като е стигналъ въ първото си предназначение, не са е былъ натоварилъ и за връщанье, или ако са е былъ натоварилъ недостаточно, тогазъ обезбѣдителъ получва само двѣтъ третини отъ условенытъ обезбѣдителни права, ако не сѫществува противно условие.

Чл. 202.) Обезбѣдителъ или противобезбѣдителъ записъ, който са е направилъ за количество, което задминува стойността на натоваренытъ стоки, съ безъ сила колкото за самия обезбѣждаемъ, ако са докаже че сѫществува измана или лукавство отъ негова страна.